

Ив. Пастуховъ.

Царь Траянъ и стариятъ градъ Никополъ.

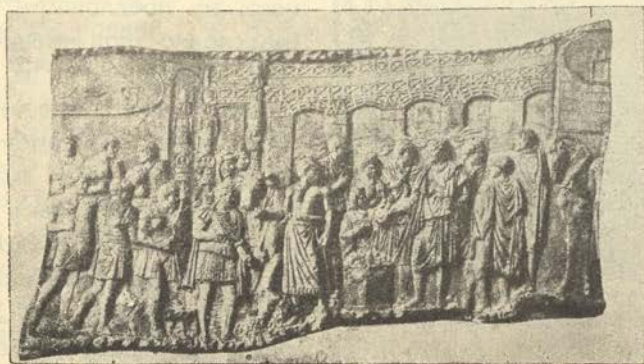
(Сега село Никюпъ на р. Росица).

I.

Било презъ 105. година следъ Р. Хр. Прочутиятъ римски царъ Траянъ билъ тогава много разтревоженъ. Съобщили му, че царьтъ на тракийското племе даки, на име Декебалъ, вдигналъ наново бунтъ срещу римлянитъ. Той приемалъ всички бѣгалци отъ римскитъ легиони на Дунава и водѣлъ преговори съ главатаритъ на нѣкои съседни племена да се подигнатъ. Траянъ решилъ да смаже Декебала и да подчини напълно дакитъ. Заповѣдъ за това била дадена.

Голѣма войска отъ Мизия (Сев. България) и отъ други мѣста тръгнала начело съ Траяна да мине Дунава и да навлезе въ Дакия или сегашна Ромъния. Войската стигнала до брѣга, при граничните кули. Часовитъ на кулитъ дигнали разпаленитъ главни и дали знакъ, че не се вижда неприятель. Събранитъ лодки отъ римския флотъ по Дунава (или рѣка Истрось) били завързани една съ друга здраво и били наредени на два моста. Най-напредъ вървѣли знаменосцитъ. Върху военното си облѣкло тѣ били наметнати съ вълча кожа, а въ ржцетъ имъ се издигали и развѣвали знамена и други бойни знаци.

Отвѣдъ рѣката Дунавъ билъ приготвенъ голѣмъ жертвенъ камъкъ, украсенъ съ хубави гирлянди. Предъ жертвеника стояли римскитъ жреци, а до тѣхъ прислужникъ държалъ бикъ, който щѣлъ да бже изгоренъ върху камъка, за да привлече боговетъ.

Царь Траянъ се готви да пренесе единъ бикъ въ жертва на боговетъ. Предъ него е поставенъ жертвеникъ.